

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תלה"מ 20-02-23472

תובעת פלונית
נגד
פלוני
נתבע

תמ"ש 20-08-19093

תובעת פלונית
נגד
פלוני ואח'
נתבעים

תמ"ש 20-11-54130

תובעים אלמונית ואח'
נגד
פלונית
נתבעת

1
2
3
4
5
6
7
8

פסק דין

רקע עובדתי רלוונטי

1. הגב' פלונית, ילידת 00.00.1935 (להלן: "התובעת") ומר פלוני, יליד 00.00.1922 (להלן: "הנתבע") הכירו לאחר שהנתבע התאלמן מאשתו הראשונה וקשר נישואין שני של הנתבע הסתיים בגירושין, ולאחר שקשר נישואין של התובעת הסתיים בגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 23472-02-20 פלוגית נ' פלוגי
תמ"ש 19093-08-20 פלוגית נ' פלוגי ואח'
תלה"מ 54130-11-20 אלמונית ואח' נ' פלוגית

1. לנתבע שתי בנות מנישואיו הראשונים (להלן: "בנותיו של הנתבע").
- 2.
3. לתובעת שני בנים מקשר הנישואין שקדם לקשר עם הנתבע (להלן: "בניה של התובעת").
4. התובעת והנתבע (להלן: "הצדדים") חיו יחד תחת קורת גג אחת, החל משנת 1981, במשך כ-38 שנים.
5. בין הצדדים התגלע סכסוך וביום 00.00.2020 הם נפרדו. כתוצאה מפרידת הצדדים נפתחו ארבעת ההליכים שלהלן:
- 6.
- 7.
8. תמ"ש 23472-02-20 – שעניינו תביעה לפסק דין הצהרתי לחזקת שיתוף בנכסים ותביעה כספית, שהוגשה ע"י התובעת כנגד הנתבע (להלן: "התביעה הרכושית").
- 9.
- 10.
11. תמ"ש 19093-08-20 – שעניינו תביעה לביטול עסקת מתנה, שהוגשה ע"י התובעת כנגד הנתבע ובנותיו (להלן: "התביעה לביטול מתנה").
- 12.
- 13.
14. תלה"מ 54130-11-20 – שעניינו תביעה נזיקית על סך של 350,000 ₪ בגין עוולת לשון הרע (להלן: "תביעה לפיצוי בגין עוולת לשון הרע"), שהוגשה ע"י בנותיו של הנתבע ושתי נכדות (להלן: "הנכדות") כנגד התובעת.
- 15.
- 16.
17. תלה"מ 56287-12-20 – שעניינו תביעה למתן צו המורה לתובעת ובנה לפעול להסרה מיידית של כל מידע שפורסם בנוגע לנתבע ובני משפחתו ולהימנע מפרסומים נוספים. במסגרת הליך זה, בדיון שהתקיים ביום 15.2.2021, הגיעו הצדדים להסכמה וניתנה החלטה לפיה כל הפרסומים יוסרו בתוך 48 שעות.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.
- 31.
- 32.

הערה ראייתית מקדמית

אי התייצבות הנתבע לדיון ההוכחות – המשמעות הראייתית

6. כתבי ההגנה שהוגשו על ידי הנתבע בתביעה הרכושית ובתביעה לביטול מתנה נתמכו בתצהיר הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

- 1.7. הנתבע לא התייצב לדיון ההוכחות שהתקיים ביום 24.1.2022.
- 2.
- 3.8. ב"כ התובעת טען בסיכומים כי המשמעות הראייתית של אי התייצבות הנתבע הינה כי
4. "התצהיר שלו לא קיים" **ראו: פרוט' עמ' 40 ש' 20.**
- 5.
- 6.9. אכן, הוראת **סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש]**, תשל"א-1971 קובעת, בין היתר, כי **"לא
7. התייצב המצהיר, רשאי בית המשפט לפסול תצהירו מלשמש ראיה"**.
- 8.
- 9.10. על פי ההלכה הפסוקה, תצהירו של בעל דין שלא התייצב לחקירה נגדית לא ישמש ראיה
10. ויראוהו כאילו לא הוגש כלל **ראו: ע"א 52/87 הראל (קטינה) נ' הראל, מג (4) 201 (1989); י'
11. קדמי, על הראיות, חלק שני, 801.**
- 12.
- 13.11. אין לקבל את טענת ב"כ הנתבע בסיכומים לפיה התובעת המתינה עד הגיע הנתבע לגיל 98 כדי
14. לתבוע את חלוקת הרכוש **ראו: פרוט' עמ' 47 ש' 16.** גם אם נכונה טענת ב"כ הנתבע לפיה
15. מחודש יולי 2021 הנתבע אינו מבין דבר ואינו מודע להליכים המתנהלים כאן **ראו: פרוט' עמ'
16. 47 ש' 21-22,** הרי שלאור גילו של הנתבע במועד פתיחת ההליכים, לא הייתה כל מניעה להגיש
17. בקשה לגביית עדות מוקדמת, בהתאם להוראות **תקנה 73 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט
18. – 2018 (להלן: "התקנות").**
- 19.
- 20.12. לפיכך וברוח הפסיקה, אני קובע כי תצהירו של הנתבע לא ישמש כראיה בתביעה הרכושית
21. ובתביעה לביטול מתנה.
- 22.
- 23.13. יחד עם זאת, אין בקביעה כי תצהירו של הנתבע לא ישמש כראיה, כדי לפטור את התובעת
24. מחובתה להוכיח את תביעתה, שכן כלל יסוד בדיני הראיות הוא כי בעל דין במשפט אזרחי
25. נושא בנטל להוכיח את העובדות הנחוצות לביסוס טענתו **ראו: ע"א 1700/16 עמותת
26. כספי הצדקה צור באהר נ' סאלם אלאטרש (31.7.2017) [פורסם בנבו]; ת"א (מחוזי ת"א)
27. 19-01-39852 כחלון נ' אברהם (11.1.2022) [פורסם בנבו].**
- 28.
- 29.14. הדבר נלמד גם מהוראות **תקנה 75 (2) לתקנות הקובעת כי:**
- 30.
31. **"לא התייצב הנתבע והתובע התייצב, רשאי התובע להוכיח את תביעתו,**
32. **ויהיה זכאי לסעד שביקש לפי הראיות שהתקבלו"**
33.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

15. לפיכך, על פי הכלל המוציא מחברו עליו הראיה, על התובעת להוכיח את תביעותיה וזאת על
2 פי אמת מידה של מאזן ההסתברויות, דהיינו במידה העולה על 50% **ראו: ע"א 462/20 אטיאס**
3 **נ' בובליל (12.9.2021) [פורסם בנבו]**.

16. התובעת, כפי שיפורט דלמטה, לא עמדה בנטל הדרוש ולא הוכיחה את תביעותיה.

ספריו של הנתבע – המשמעות הראייתית

17. התובעת צירפה לתיק המוצגים חלקים מתוך ספרים שכתב הנתבע **ראו: מוצג מס' 11**.

18. נשאלת אפוא השאלה מהו משקלם הראייתי של ספרים אלה, בשונה מהערך הספרותי, משעה
12 שהנתבע לא התייצב לדיון.

19. לטעמי, יש להשוות מצב משפטי זה למצב בו בעל דין מוסר מידע לאדם אחר מחוץ לכותלי בית
15 המשפט ואותו בעל דין לא מעיד בבית המשפט.

20. **בת"א 18-06-40753 קרווני נ' ביטן (19.3.2020) [פורסם בנבו]** נפסק – ולטעמי הדברים נכונים
18 גם במקרה שלפניי בשינויים המחויבים – כי:

"הכלל הפוסל עדות מפי השמועה, אוסר על עד למסור בעדות מידע שהגיע
21 אליו מפיו של אחר, אם תכלית העדות היא הוכחת אמיתותו של אותו מידע,
22 וזאת משום שאין הוא יכול לערוב לאמיתותו של תוכן המידע (ראו: יעקב
23 קדמי, **"על הראיות"**, חלק שני, מהדורת תש"ע-2009 בעמ' 567). לפיכך,
24 הודעה של עד או של בעל דין הנמסרת לחוקר פרטי מחוץ לבית המשפט, אינה
25 קבילה כראיה במשפט, כאשר אותו עד או בעל דין אינו מעיד בבית המשפט;
26 ולא ניתן להציג כראיה במשפט תיעוד בדמות הקלטה ותמליל של שיחה
27 שהתקיימה עם אדם מחוץ לבית המשפט במצב שבו אותו אדם לא מעיד על
28 הדברים בביהמ"ש, מכיוון שתוכן הדברים שמסר בשיחה הוא עדות מפי
29 השמועה. ברם, הצגת התיעוד אפשרית לצורך הוכחת עצם אמירתם של
30 הדברים המתועדים, להבדיל מאמיתות תוכנם (ראו והשוו: ת"א 10-11-4736
31 קדוש נ' אלמלח [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.10.15); ת"א 157633/02 סהר
32 חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' שנהב שמירה בע"מ [פורסם בנבו] (ניתן ביום
33 11.8.04); ת"א 12-03-37594 בנין פנת הכרמל בע"מ נ' גינצבורג [פורסם בנבו]

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

(ניתן ביום 29.1.2013); ת"א 9562/07 דרשן נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

[פורסם בנבו] (ניתן ביום 28.06.2012); ת"א 14323-07-17 אחמד שתיוי נ'

סוללית אגד"ש בע"מ [פורסם בנבו] (ניתן ביום 21.2.2019)

21. במילים אחרות, משעה שהנתבע לא התייצב לעדות בבית המשפט ולא אימת את תוכן הדברים שנכתבו בספריו, או נחקר באשר לאמיתות תוכנם, יש להתייחס לאמור בספרים אלה כאל עדות מפי השמועה ולייחס להם משקל ראייתי נמוך השואף לאפס.

תמ"ש 20-02-23472 – התביעה הרכושית.

עיקר טענות התובעת

22. יש להחיל את חזקת השיתוף על הנכסים שנרכשו או הושבחו בתקופת חייהם המשותפים של הצדדים כידועים בציבור.

23. יש לחייב את הנתבע לשלם לתובעת סך של 4,000 ₪ לחודש, לכל ימי חייה, החל מהמועד בו נטש הנתבע את התובעת ואת מגוריהם המשותפים ב***ב*** (להלן: "הדיר המוגן").

24. הצדדים חיו יחד תחת קורת גג אחת כידועים בציבור, החל משנת 1981 ועד ליום 00.00.2020. בתקופה זו חיו כבני זוג לכל דבר וניהלו משק בית משותף.

25. הצדדים לא נישאו בנישואים פורמליים, כיוון שהנתבע הוא כהן והתובעת גרושה. בשנת 2006 הוסיפה התובעת את שם משפחתו של הנתבע לשם משפחתה.

26. בשנת 1981, בעת שהצדדים עברו להתגורר יחד, לנתבע היה נכס אחד הכולל קרקע עם מבנה קטן ברח' *** (להלן: "הנכס ברח' X"). לנתבע לא הייתה עבודה קבועה והוא עסק בעבודות *** מזדמנות.

27. בשנת 1983, התקשר הנתבע עם קבלן בעסקת קומבינציה, במסגרתה נבנו בנכס ברח' X ארבע יחידות דיור בגודל של למעלה מ-300 מ"ר, במקום המבנה הקיים, כאשר שתיים מהן יועדו לנתבע ושתיים לקבלן. הנתבע פיצל את שתי הדירות אשר יועדו לו לארבע (להלן: "הדירות ברח' X"). לשם כך ולצורך ריהוט וציוד הדירות, השקיע הנתבע ממשאבי הצדדים והפיצול נעשה מכספים משותפים של הצדדים. במשך כ-10 שנים התובעת נשאה כמעט בכל הוצאות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1 הצדדים. חלקה המוערך של התובעת בהשקעה עבור פיצול יחידות הדיור הוא כעשירית משווי
2 הדירות.
3
4 28. בשנת 1986, רכש הנתבע דירה ברח' Y (להלן: "הדירה ברח' Y"), תוך שהוא נשען על תמיכה
5 ומימון ההוצאות של בני הזוג ממשכורתה של התובעת ונהנה ממגורים בדירתה.
6
7 29. החל משנת 1983, במשך כ-30 שנה, התגוררו הצדדים בדירה שהעמידה התובעת לטובת חייהם
8 המשותפים ברח' Z (להלן: "הדירה ברח' Z"). דירה זו הייתה בבעלות התובעת זמן רב לפני
9 שהכירה את הנתבע והייתה של התובעת בלבד עפ"י הדין. הדירה ברח' Z שימשה את הצדדים
10 למגוריהם במשך שנים רבות ועד לשנת 1998.
11
12 30. בשנת 1998, בשל הקושי לעלות מדרגות, עזבו הצדדים את הדירה ברח' Z ושכרו דירה ברח' A
13 *** ב***, שם התגוררו כ-3 שנים ועד לשנת 2001.
14
15 31. בחודש דצמבר 2000 מכרה התובעת את הדירה ברח' Z ובחודש מרץ 2001, באמצעות כספי
16 התמורה, נרכשה דירה ברח' A (להלן: "הדירה ברח' A"), לצורך מגורי התובעת ונרשמה על
17 שם שני בניה של התובעת.
18
19 32. החל מחודש אוגוסט 2001 ועד לשנת 2014, התגוררו הצדדים בדירה שנרכשה ע"י התובעת,
20 ברח' A.
21
22 33. החל משנת 2014 עברו הצדדים להתגורר בדיור המוגן.
23
24 34. בשנת 2018 ערך הנתבע צוואה, בה הורה להנחיל לתובעת את הדירה ברח' Y, בידיעה שהתובעת
25 שותפה בה.
26
27 35. בשנים האחרונות הנתבע מתקשה לתפקד ולנהל את ענייניו. התובעת השקיעה את מרבית זמנה,
28 מרצה וכוחה בעזרה וטיפול בנתבע ודאגה לשלומו.
29
30 36. מערכת היחסים בין הצדדים התאפיינה בשיתוף בנכסים שנרכשו או הושבחו בתקופת חייהם
31 המשותפים, כאשר כל אחד מהצדדים תרם מעצמו ומהכנסותיו והתובעת זכאית למחצית
32 מהדירה ברח' Y וחלק מההשקעה בפיצול הדירות בנכס ברח' X.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

- 1 37. הנתבע העביר ע"ש שתי בנותיו את הנכס ברח' X וכן 2/3 מהדירה ברח' Y, תוך פגיעה בזכויותיה
2 של התובעת וכשנשאל על כך, טען כי הוא לא ידע על מה הוא חותם.
3
- 4 38. הנתבע אשר חש מחויבות כלפי התובעת, התחייב כלפיה כי אם הצדדים ייפרדו מכל סיבה
5 שהיא, הוא יעביר לה סך של 4,000 ₪ לחודש עד לאחרית ימיה, לצורך מימון התשלום לדיור
6 המוגן.
7
- 8 39. בחודש מרץ 2020, ניתק הנתבע את הקשר עם התובעת, עקב לחץ שהפעילו עליו צאצאיו, מאז
9 נאלצת התובעת לשלם עבור הדיור המוגן דמי שכירות ושירות חודשיים בסכום עודף של כ-
10 4,000 ₪ והיא נעזרת בשני בניה לצורך מימון ההוצאה.
11
- 12 40. לצדדים חשבונות בנק נפרדים, אך הם נהגו בשיתוף בהכנסות ובהוצאות כבני זוג השותפים לכל
13 דבר.
14
- 15 41. על רקע הרעה קיצונית ביחס של משפחת הנתבע כלפי התובעת, כתב הנתבע בכתב ידו מסמך
16 בו הצהיר כי "הוא אוהב מאוד את התובעת, כינה אותה "אשתו" איתה הוא חי 36 שנים וכי
17 הוא חפץ בכל ליבו להישאר עמה ב***".
18
- 19 42. לצדדים היה ברור כי פרישה של אחד מהם מהדיור המוגן באופן חד צדדי מהווה הפרה של
20 ההסכם שנוצר ביניהם להתגורר במשותף בדיור המוגן ולשאת ביחד בהוצאות ולכן הנתבע חתם
21 על התחייבות כלפי התובעת, לפיה אם ייפרדו הצדדים מכל סיבה שהיא הנתבע יפצה את
22 התובעת על ההפסד הכלכלי "בסכום של 4,000 ₪ לחודש עד 120". התשלום לדיור המוגן עודכן
23 עקב עזיבתו של הנתבע, אך עדיין נשאר גבוה במידה רבה ממחצית הסכום ששולם עבור מגורי
24 שני בני הזוג.
25
- 26 43. יש להצהיר כי הצדדים נהגו בשיתוף בנכסים שנרכשו ו/או הושבחו בתקופת חייהם המשותפים
27 ולקבוע כי התובעת היא בעלים במשותף עם הנתבע בדירה ברח' Y.
28
- 29 44. יש להצהיר כי התובעת זכאית להיות בעלים של לפחות 10% מהזכויות בדירות בנכס ברח' X,
30 שהועברו במתנה לבנותיו של הנתבע ובפועל לקבוע כי ערך ההשקעה של התובעת יאוזן ע"י
31 הענקת רבע נוסף מהזכויות בדירה ברח' Y לתובעת.
32
- 33 45. יש לחייב את הנתבע לשלם לתובעת עפ"י התחייבותו בכתב, כדלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- סכום קצוב של 4,000 ₪ לחודש, החל מראשית חודש מאי 2020 ועד לסוף חודש יולי 2021 ובסה"כ 72,000 ₪.

- סך של 4,000 ₪ לחודש החל מחודש יולי ועד לאחר אריכות ימיה של התובעת.

עיקר טענות הנתבע

46. הצדדים אומנם ניהלו חיים במשותף במשך כ-37 שנים, אולם הם הכירו עת הנתבע היה כבן 60, אלמן מאשתו הראשונה וגרוש מאשתו השנייה והתובעת הייתה כבת 48 ואף היא הייתה גרושה. לצדדים אין ילדים משותפים ובשל העובדה שכל רכושם נצבר עוד בטרם הכירו, הם נהגו בדרך של הפרדה רכושית מוחלטת ביחס לרכושם וזאת גם לשיטתה של התובעת.

47. התובעת מעולם לא הייתה מעורבת בנכסי הנתבע, בתחזוקתם וניהולם והיא הייתה מודרת מכל ענייניו. נטל ההוכחה לשיתוף ביחס לנכסים חיצוניים מוטל על התובעת.

48. בשנים האחרונות החלה התובעת להפעיל לחץ על הנתבע לשנות את צוואתו. על רקע סירובו, פתחה התובעת בהליכים נגדו ולאחר מכן גירשה אותו מחייה ומדירתם בדיור המוגן.

49. הדירות ברח' X היו בבעלות הנתבע עוד טרם הכיר את התובעת וכבר משנת 2010 הן אינן בבעלות הנתבע. התובעת לא השקיעה בדירות ברח' X והנתבע לא ריהט אותן. טענות התובעת בעניין זה נטענו בעלמא והן נובעות מחוסר ידיעה של העובדות. לא בכדי לא צורפו אסמכתאות בתמיכה לטענות אלה.

50. הדירה ברח' Y היא תחלוף מובהק של דירה אחרת שהייתה בבעלות הנתבע ברח' X ... וניכר כי התובעת כלל לא הייתה מודעת לכך. בנוסף הושקעו בדירה ברח' Y כספי ירושה מאשתו הראשונה של הנתבע וכספים נוספים ממכירת ביתם בשכונת B (להלן: "**הדירה B**").

51. טענת התובעת לפיה הובטח לה כי תקבל בירושה זכויות בדירה ברח' Y לאחר לכתו של הנתבע, דווקא מחזקת את הסברה שהיא ידעה בכל זמן נתון כי אין לה זכויות בדירה והדירה בבעלות הנתבע בלבד. טענות התובעת נטענו בעלמא, לא צורפו מסמכים בתמיכה לטענתה ואף לא המסמך בו לטענתה התחייב הנתבע בכתב להעניק לה את הדירה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

52. לא ברור האם לטענת התובעת הנתבע התכוון להעניק לה את הדירה ברח' Y לאחר לכתו, או שמא טוענת התובעת כי הנתבע ביקש להעניק לה את הדירה בחייו, או כי מלכתחילה רכש הנתבע את הדירה כ"שלוח" של התובעת. מכל מקום, לא צורפו ראיות בתמיכה לטענות אלה, שהן כשלעצמן סותרות אחת את השנייה.
53. לא הייתה בין הצדדים כל כוונה או רצון לשיתוף ברכוש והם אף לא חלקו מידע על אודות רכושם שהופרד לאורך כל תקופת מערכת היחסים בין הצדדים.
54. הצדדים ניהלו חשבונות בנק נפרדים, שילמו שכירות בחלקים שווים והקפידו הקפדה יתרה על הפרדה רכושית. כמו כן, כל אחד מהם נהג ברכושו מנהג בעלים יחידי והעביר את נכסיו לצאצאיו, מבלי לשאול או להתייעץ עם הצד השני.
55. אין לקבוע כי חל שיתוף מקום בו הצדדים עצמם בחרו במודע שלא להחיל שיתוף.
56. כלל ההלכות לעניין שיתוף ברכוש בין ידועים בציבור מצביעות על כך שאין די בקביעה כי הצדדים היו ידועים בציבור, כדי לאזן את נכסיהם, אלא שעל מנת להוכיח כי לבני זוג יצמחו זכויות רכושיות מכוח מערכת יחסים שכזו, עליהם להוכיח כוונה משותפת להקנות נכסים איש לרעהו. רק אם התובעת תעבור את שתי המשוכות הנ"ל, תוכל לדרוש זכויות מהנתבע. בנוסף יש להוכיח כוונת שיתוף מפורשת ועל התובעת לעמוד בנטל ראיתי מוגבר.
57. הדבר נכון ביתר שאת שעה שמדובר בפרק ב' ו-ג' לחייהם והצדדים צברו את רכושם בטרם הכירו.
58. ביחס לטענת התובעת לסכום חודשי, מדובר במסמך שהוכתר כצוואה והוא אינו יכול להתייחס לתקופה בה אדם חי ויכול לשנות אותו בכל עת.
59. הנתבע אכן לא עבד בעבודה קבועה, אך הייתה לו הכנסה קבועה.
60. טענות התובעת מתיישבות עם העובדה כי התובעת, כמו גם הנתבע, בחרה להעביר עוד בחייה את נכסיה לצאצאיה. אין בעובדה לפיה העמידה התובעת את דירתה לצורך מגורי הצדדים כדי לקבוע שיתוף, אלא בדירה הספציפית בה גרו הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

61. הצדדים ליוו אחד את השני לטיפולים רפואיים להם נדרשו. התובעת לא זנחה את עיסוקיה ולו לרגע. לנתבע מאז ומתמיד קשר קרוב עם צאצאיו.

62. כל ההכנסות מהשכרת הדירות הופקדו לחשבון בנק נפרד על שם הנתבע ושתי בנותיו ולא שימשו את הצדדים בחייהם המשותפים. כך נהגה גם התובעת ביחס לדירה ברח' A.

63. התובעת מעולם לא כלכלה את הנתבע. לנתבע לא היו חסרים כספים למימון העסקה בנכס ברח' X ולא נדרשה כל עלות עבור העסקה מצד הנתבע.

64. התובעת מקבלת דמי שכירות מהשכרת הדירה ברח' A אותה רשמה על שם בניה. הכנסותיה מגיעות לסך של 16,000 ₪ ולא ברור הצורך בסיוע מבניה של התובעת.

דיון והכרעה

65. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.

66. בימים אלה ממש סיכם בית המשפט העליון ברע"א 5096/21 פלוני נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ (15.12.21) [פורסם בנבו] את ההלכה הנוגעת לידועים בציבור כדלהלן:

"במשפט הישראלי, 'ידועים בציבור' הוא כינוי כולל לבני זוג שהיחסים ביניהם מדמים יחסים שבין בני זוג נשואים, ואולם הם אינם נחשבים לנשואים מן הבחינה המשפטית (שחר ליפשיץ הידועים-בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה 17 (2005); פנחס שיפמן "זוגיות יחד ולחוד – אוטונומיה בתוך אינטימיות" משפט ועסקים כד 341, 344 (צפוי להתפרסם ב-2021)). מוסד זה נחשב לאחד מן התוצרים המובהקים של הדין האזרחי החילוני במדינה; הוא יצירה משפטית ישראלית פרי החקיקה והפסיקה (ראו: בג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים, פ"ד מז(1) 749, 784 (1993); ליפשיץ, שם). המניעים העיקריים להיווצרותו ולביסוסו של מוסד הידועים בציבור הם דרישות הדין הדתי בענייני נישואין וגירושין, והתנגדות חלק מהזוגות לנישואין דתיים או לנישואין בכלל (ראו: חמן פ' שלח "בן הזוג הידוע בציבור" משפטים ו 119, 130-135 (התשל"ה-התשל"ו); עניין אפרת, בעמ' 784-785 והאסמכתאות המובאות שם)

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 23472-02-20 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 19093-08-20 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 54130-11-20 אלמונית ואח' נ' פלוגית

יודגש, כי המושג "ידועים בציבור" מתאר מצב עובדתי, ואין הוא בגדר סטטוס. הוא אמנם גורר תוצאות משפטיות שונות אך הוא אינו משנה את מעמדם האישי של הצדדים (ראו: ע"א 384/61 מדינת ישראל נ' פסלר, פ"ד טז 102 (1962); מנשה שאוה "הידועה בציבור כאשתו" – הגדרתה, מעמדה וזכויותיה" עיוני משפט ג 484, 500-501 (תשל"ג); אליהו מצא "ידועת הציבור" והידועה בציבור" עיוני משפט ב 230, 231-230 (תשל"ב); להרחבה ראו: בנציון שרשבסקי ומיכאל קורנאלדי דיני משפחה ב 1079, 1088-1090 (2016))

זאת יש להדגיש – להכרה בבני זוג כ"ידועים בציבור" השלכות משמעותיות, הן במישור היחסים הפנימיים בין בני הזוג, והן במישור היחסים החיצוניים בינם לבין צדדים שלישיים (להרחבה ראו: ליפשיץ, בעמ' 89-92, 227-231)

...

"לאור השלכות משמעותיות אלה, נראה כי יש לנקוט משנה זהירות בטרם הכרזה על בני זוג כידועים בציבור, ויש להיצמד למבחנים שנקבעו בעניין זה בפסיקה (ראו למשל: רע"א 9755/04 ביטון נ' קצין תגמולים, פסקה 22 לחוות דעתו של המשנה לנשיאה א' ריבלין (31.8.2008) [פורסם בנבו])"

...

"ההכרעה אם בני זוג אמנם החליטו והסכימו להחיל על מערכת היחסים ביניהם את מכלול החובות והזכויות הכלכליות הנובעות ממוסד הנישואין, ולפיכך כי הם "ידועים בציבור", תבוסס, מטבע הדברים, על ראיות המלמדות על אומד דעתם. בהקשר זה, נודעת חשיבות מיוחדת לשאלה אם בני הזוג קיימו משק בית משותף וניהלו חיי משפחה (ראו: ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד(1) 617, 621 (1970); כן ראו שאוה, בעמ' 495; שרשבסקי וקורנאלדי, בעמ' 1079), ואולם, נתונים אלה ישמשו אך כאינדיקציות לבחינת אומד דעתם של הצדדים, וזאת בין יתר הנסיבות והראיות הרלוונטיות לבחינת שאלה זו (ראו והשוו: ע"א 79/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' שוקרן, פ"ד לט(2) 690, 694-695 (1985); ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1) 431,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 23472-02-20 פלוגית נ' פלוגי
תמ"ש 19093-08-20 פלוגית נ' פלוגי ואח'
תלה"מ 54130-11-20 אלמונית ואח' נ' פלוגית

434 (1989); ע"א 11902/04 חסין נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, בעמ' 4
(14.8.2007) [פורסם בנבו]. "

67. במסגרת עמ"ש 4294-03-20 א' נ' נ' (29.11.2020) [פורסם בנבו], נפסק כי על מנת להגיע לתוצאה הנכונה והראויה, יש לפעול כדלהלן:

"... לערוך מבחן דו-שלבי: השלב הראשון יהא בדיקת מעמדם המשפטי של הצדדים, והשלב השני, בשים לב לתוצאת השלב הראשון, תהא בדיקת כוונת שיתוף הצדדים בנכסיהם. ודוק, אין דין זוג נשוי, כדין ידועים-בציבור, ואין דין ידועים-בציבור, כדין בני-זוג ללא כוונה ליצור מחויבות משפטית הדומה לקשר הנישואין.

68. במקרה שלפניי הצדדים הסכימו כי: "...הצדדים היו ידועים בציבור. אין בהסכמה זו כדי להשליך על הפן הרכושי" **ראו: פרוט' עמ' 9 ש' 27-28.**

69. לאור הסכמה זו, פטור אני מלדון במבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך הגדרת הצדדים כידועים בציבור ועלי להכריע בשאלה האם ניהלו הצדדים משטר של שיתוף בנכסים כטענת התובעת **ראו: ס' 17 לכתב התביעה בתביעה הרכושית**, או שמא משטר של הפרדה רכושית **ראו: ס' 2 לכתב ההגנה שהוגש במסגרת התביעה הרכושית.**

70. שמיעת עדות התובעת ועיון בראיותיה, מובילים למסקנה כי חרף משך הקשר הזוגי, הצדדים הקפידו לנהל משטר של הפרדה רכושית בנכסים.

71. **בס' 64 לכתב התביעה בתביעה הרכושית**, טענה התובעת כי לצדדים היו חשבונות בנק נפרדים. יחד עם זאת, התובעת צירפה לתיק המוצגים מסמכים, המעידים על קיומם של חשבונות בנק משותפים של הצדדים **ראו: נספחים 24-25 לתיק המוצגים של התובעת.**

72. בחקירה הנגדית טענה התובעת כי לצדדים היו חשבונות בנק משותפים. ודוק, התובעת לא הכחישה את הטענה כי חשבונות הבנק נפתחו לקראת פתיחת ההליכים המשפטיים **ראו: פרוט' עמ' 12 ש' 33-36, עמ' 21 ש' 25-26**, כאשר בחשבון בנק אחד לא נעשה כל שימוש **ראו: פרוט' עמ' 35-36** והחשבון האחר הועבר על שם התובעת **ראו: פרוט' עמ' 13 ש' 5-6** ולפיכך, אין לקבל את טענת התובעת בסיכומים כי "מתברר שהם ניהלו חשבונות בנק משותפים" **ראו: פרוט' עמ' 40 ש' 2-3** ואין ללמוד מקיומם של חשבונות הבנק המשותפים על שיתוף כלכלי בין הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
73. התובעת העידה כי משך כל שנות החיים המשותפים, הכנסותיה, הפנסיות שלה ודמי השכירות עבור הדירה A הופקדו לחשבון הבנק הפרטי של התובעת **ראו: פרוט' עמ' 13 ש' 28 עד עמ' 14 ש' 2**, בעוד שהכספים מהשכרת הנכס ברח' X הופקדו לחשבון הבנק של התובע **ראו: פרוט' עמ' 17 ש' 1-5**.
74. במשך 7 שנים מתקופת החיים המשותפים, התובע שילם דמי שכירות מחשבונו והתובעת הייתה מעבירה לו מחצית מדמי השכירות **ראו: פרוט' עמ' 14 ש' 23-30**.
75. התובעת ערכה צוואה בה הורישה את כל רכושה לבנה בלבד **ראו: פרוט' עמ' 14 ש' 11-19**.
76. על אף שגם התובעת צברה נכסים בתקופת החיים המשותפים, תביעתה הרכושית עוסקת בנכסים הרשומים על שם התובע בלבד. לא זו בלבד שהתביעה הרכושית, כפי שהוגשה, מנוגדת לכלל לפיו יש לחלק את הרכוש שנצבר בתקופת החיים המשותפים בכללותו **השוו: ע"א 1229/90 חנוך נ' חנוך, פ"ד מה (5) 584**, אלא שהיא מלמדת על כוונת התובעת שלא לשתף את התובע ברכושה.
77. לסיכומם של דברים, מבין הגרסאות של שני הצדדים אני מעדיף את גרסת התובע, לפיה הצדדים ניהלו משטר של הפרדה רכושית בנכסים וכל צד שמר את נכסיו לעצמו.
78. במסגרת הסיכומים טענה התובעת כי משעה שנקבע כי הצדדים הם ידועים בציבור, חלה על המערכת הרכושית שלהם הלכת השיתוף וכי "נטל ההוכחה לשלילת השיתוף חל על מי שטוען לשלילה" **ראו: פרוט' עמ' 38 ש' 2-6**.
79. הטענה הייתה נכונה אילו הייתה מתייחסת לחזקת השיתוף החלה על בני זוג שנישאו לפני כניסתו לתוקף של **חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973**, בעוד שביחס לידועים בציבור נטל ההוכחה הוא על כתפי מי שטוען לשיתוף, כאשר ביחס לנכסים חיצוניים הנטל כבד יותר.
80. בתוך כך נקבע ברע"א 8791-00 שלם נ' טווינקו בע"מ (13.12.2006) **[פורסם בנבו]** נפסק כי:

"על-פי הלכת השיתוף בזכויות, חזקה על בני-זוג, המנהלים אורח חיים תקין ומאמץ משותף, כי הרכוש שנצבר מצוי בבעלותם המשותפת... זאת, אף אם הנכסים רשומים על שם בן הזוג האחד, או נמצאים בחזקתו הבלעדית.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

החזקה בדבר השיתוף בזכויות נלמדת מאופיים של חיי הנישואין. יחד עם זאת, חזקה זו, המבוססת על הסכמתם המפורשת או המשתמעת של בני הזוג, ניתנת לסתירה. כדי לסתור את החזקה ולהוציא נכסים מסוימים מתחולתה של חזקת השיתוף, נדרשות ראיות כבדות משקל. הנטל הוא על הטוען לאי התקיימותה" [ההדגשה לא במקור – פ.ג.].

81. ביחס לידועים בציבור נקבע כי הגדרת בני זוג כידועים בציבור אין בה כשלעצמה כדי להוות ראיה לשיתוף קנייני בנכסים, ועל מנת שיקבע כי הלכת השיתוף חלה לגבי נכס ספציפי, יש להוכיח כוונת שיתוף ראו: תמ"ש 15-12-65209 פלוני נ' אלמונית (3.6.2019) [פורסם בנבו], כאשר הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לשיתוף בנכסי בן זוגו הוא נטל כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן-זוג נשוי, במיוחד כאשר אין מדובר בנכס משפחתי מובהק ראו: ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337; תלה"מ 18-01-69063 (11.10.2020).

82. בנוסף, חזקת השיתוף חלה על כלל הנכסים של בני הזוג, ברם כאשר מדובר בנכסים "חיצוניים" אין החלה אוטומטית של "הלכת השיתוף", אלא יש לבחון את נסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה ראו: בע"א 4151/99 בריל נ' בריל, פ"ד נה(4) 709; תלה"מ 18-02-20848 מ' נ' מ' (18.5.2021) [פורסם בנבו].

83. בבע"ס 3674/21 פלוגית נ' פלוני (12.8.2021) [פורסם בנבו], הבהיר בית המשפט העליון כי:

"אכן, בפסיקת בית משפט זה הובעו דעות שונות בכל הנוגע לאופן תחולתה של חזקת השיתוף על נכסים חיצוניים (ראו, למשל, ע"א 4151/99 בריל נ' בריל, פד"י נה(4) 709, 716-717 (2001) (להלן: עניין בריל); ע"א 1880/95 דרהם נ' דרהם, פ"ד נה(4) 865, 870-871 (1997)). הגם שקיימות בנושא דעות שונות, נקבע כי השאלה אם ישותפו נכסים חיצוניים תיבחן לפי נסיבות המקרה (ע"א 3178/12 שלמי נ' מנהל מיסוי מקרקעין נתניה, [פורסם בנבו] פסקה 7 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (17.11.2014) (להלן: עניין פלוגית נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 22 (22.7.2010) (להלן: עניין פלוגית); בע"ס 5939/04 פלוני נ' פלוגית, פד"י נט(1) 665, 671 (2004) (להלן: עניין פלוני); עניין בריל, בעמ' 716; שחר ליפשיץ "על נכסי עבר, על נכסי עתיד ועל הפילוסופיה של חזקת השיתוף" משפטים לד 627, 719-720 (2004); ניסים שלם יחסי ממון ורכוש, 71-69 (2001))."

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

84. את הבחינה לגבי הנכסים החיצוניים יש לערוך על רקע ההלכה לפיה "מהעובדה בלבד שגבר ואישה חיים ביחד בנסיבות שבהן ידועים הם בציבור כבני זוג נשואים, אין עדיין להסיק שרכוש שנרכש על ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף הוא" ראו: ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח(1) 443, 456; בג"צ 4178/04 פלונית נ' בית הדין הרבני לערעורים (13.12.2006) [פורסם בנבו]; ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337 (1997); בע"מ 8500/12 פלוני נ' פלונית (20.6.2013) [פורסם בנבו].

85. כן יש להביא בחשבון כי על התובעת, בתור מי שעותרת לזכויות בנכסי הנתבע, להצביע על זיקה כלכלית לנכסים ולדרך רכישתם ראו: ת"א (מחוזי חיפה) 55297-08-16 דניאל נ' דניאל (18.4.2017) [פורסם בנבו]; תלה"מ 17-11-13082 (23.5.2021) [פורסם בנבו]; תמ"ש 62803-06-15 ר' נ' ש' (26.8.2019) [פורסם בנבו].

86. בתוך כך אין לקבל את טענת התובעת בסיכומים כי היא ביקשה למנות שמאי מקרקעין לצורך הערכת שווי ההשקעה ובקשתה לא נענתה ראו: פרוט' עמ' 40 ש' 16-80. גם אם יש ביכולת השמאי להעריך את שווי ההשקעה, אין ביכולתו להצביע על מקור ההשקעה הכספית ויש להוכיח את ההשקעה הכספית באמצעות אסמכתאות מתאימות השוו: ע"א 9145/18 שרות מזור א' לתיקון ושיפוץ מוצרי חשמל נ' שרות פלוס בע"מ (24.1.2021) [פורסם בנבו].

הנכס ברח' X

87. הנכס ברח' X הגיע לידי הנתבע בשנת 1981, דהיינו לפני תחילת הקשר בין הצדדים ראו: ס' 11 לתביעה הרכושית והוא הושבח במהלך החיים המשותפים, באמצעות עסקת קומבינציה בה התקשר הנתבע עם קבלן ראו: ס' 12 לתביעה הרכושית.

88. התובעת ביקשה לקבל זכויות בנכס ברח' X מכוח השקעת משאבים משותפים ראו: ס' 13, 16, 17, 49, 53, 65 לתביעה הרכושית.

89. בפועל, התובעת לא הביאה כל ראיה בתמיכה לטענתה כי כספיה או כספים משותפים הושקעו בנכס ברח' X.

90. טענת התובעת כי התשלומים עבור הנכס ברח' X בוצעו במזומן ראו: פרוט' עמ' 9 ש' 34 לא נתמכה בראיה כלשהי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

91. השתתפות התובעת במשא ומתן עם הקבלן הסתכמה "בשתיית קפה" **ראו: פרוט' עמ' 10 ש'**
29-30.

92. לתובעת לא הייתה כל ידיעה ביחס לעלות פיצול הנכס ברח' X וביחס לעלות רכישת ריהוט **ראו:**
פרוט' עמ' 16 ש' 12-13.

93. התובעת ביקשה להצהיר כי היא "זכאית להיות הבעלים של 10% לפחות" מהנכס ברח' X **ראו:**
ס' 73 ב' לכתב התביעה הרכושי ואולם היא לא ידעה לפרט אלו סכומים העבירה לנתבע וכמה
זה 10% משווי הנכס ברח' X **ראו: פרוט' עמ' 16 ש' 25-28.**

94. התובעת לא טיפלה בהשכרת הנכס ברח' X וכספי השכירות שהתקבלו בגין השכרת הנכס ברח'
X הופדרו והופקדו לחשבון הבנק של הנתבע **ראו: פרוט' עמ' 17 ש' 2-8.**

95. לפיכך, התובעת לא הצליחה להוכיח כי הושקעו בנכס ברח' X סכומים מכספיה או מכספים
משותפים של הצדדים. כפועל יוצא, התובעת לא הצליחה "לסלול דרך" לזכויות בנכס ברח' X.

96. לא התעלמתי מטענת התובעת כי היא שילמה סך של 2,000 דולר לקבלן שביצע את פיצול
הדירות בנכס ברח' X **ראו: פרוט' עמ' 9 ש' 35, עמ' 16 ש' 11.** גם אם אקבל טענה זו של התובעת
– והטענה לא נתמכה באסמכתאות, למעט הודאת הנתבע לכאורה במסגרת מי ממכתביו **ראו:**
נספח 26 ו-29 לתיק המוצגים של התובעת, שערכם הראיתי אינו שונה בהרבה מהערך
הראיתי של ספרי הנתבע – דומני כי השקעה בסך של 2,000 \$ בטלה בשישים ביחס לעלות
פיצול וריהוט הדירות ברח' X ואין בהשקעה זו כדי להעניק לתובעת זכויות בנכס זה.

הדירה ברח' Y

97. הדירה ברח' Y נרכשה בשנת 1986 **ראו: ס' 14 לתביעה הרכושית**, דהיינו במהלך תקופת החיים
המשותפים של הצדדים.

98. טענת התובעת כי הדירה ברח' Y נרכשה מכספיה או מכספים משותפים של הצדדים **ראו: ס'**
14, 56 לתביעה הרכושית לא נתמכה בראיה כלשהי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

99. בחקירה הנגדית טענה התובעת כי היא לא יודעת האם הכספים אשר נתנה לנתבע במזומן שימשו לצורך רכישת הדירה ברח' Y, לדבריה: "השקעתי אבל לא יודעת אם זה הלך ל-Y. זה הלך לפי הצורך. הוא כל הזמן היה במינוס. נתתי לו כסף במזומן ביד מהכסף שלי" **ראו: פרוט' עמ' 17 ש' 32-35.**

100. התובעת לא ידעה לפרט מהי עלות הדירה ברח' Y **ראו: פרוט' עמ' 18 ש' 9-10.**

101. התובעת העידה בחקירה הנגדית כי לא הייתה מודעת לעובדה כי הדירה ברח' Y נרכשה תמורת סך של 52,150 ₪, כאשר סך של 45,000 ₪ שולם מתוך כספי מכר דירה שהייתה בבעלות הנתבע **ראו: פרוט' עמ' 18 ש' 12-14.**

102. הדירה ברח' Y לא שימשה את הצדדים כדירת מגורים **ראו: פרוט' עמ' 18 ש' 21-22**; התובעת לא הייתה צד להסכמי המכר והשכירות בדירה ברח' Y; כספי השכירות שהתקבלו בגין השכרת הדירה ברח' Y לא הופקדו לחשבון התובעת; התובעת לא שילמה מס רכישה בגין רכישת הדירה ברח' Y **ראו: פרוט' עמ' 18 ש' 28-34.**

103. טענת התובעת כי הדירה ברח' Y לא נרשמה על שמה במשך למעלה משלושה עשורים של החיים המשותפים, מכיוון שלתובעת לא היה זמן **ראו: פרוט' עמ' 19 ש' 22-23**, לא ניתן לקבל.

104. לפיכך, התובעת לא הצליחה להוכיח כל השקעה או השקעה משותפת בדירה ברח' Y.

105. בנוסף, טענה התובעת בחקירה הנגדית כי הדירה ברח' Y נרכשה באמצעות הלוואות **ראו: עמ' 17 ש' 24-28** וטענה זו שומטת את הקרקע תחת הטענה כי התובעת השקיעה מכספה בדירה ברח' Y.

106. לאור האמור, אני דוחה את העתירה של התובעת להצהיר כי היא "בעלים במשותף עם הנתבע בדירה ברח' Y" **ראו: ס' 72 ב' לתביעה הרכושית.**

התחייבות בסך של 4,000 ₪ לחודש

107. ההתחייבות הנטענת של הנתבע להעניק סך של 4,000 ₪ לחודש לתובעת לכל ימי חייה (להלן: "התשלום החודשי") מצאה את ביטוייה במסמך בכתב מיום 21.6.2019 **ראו: נספח 9 למוצגים של הנתבע** שכותרתו "צוואה" (להלן: "מסמך ההתחייבות").

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

- 1
- 2 108. התובעת טענה בסיכומים כי לא הכותרת היא זו שקובעת, אלא תוכן המסמך **ראו: פרוט' עמ'**
- 3 **45 ש' 15.**
- 4
- 5 109. בפסיקה קיימת גישה "לכאן ולכאן" וכשם שנקבע כי לא כותרת המסמך מקנה למסמך את
- 6 מעמדו, אלא טיבו ותוכנו **ראו: תמ"ש 13-09-34175 (18.2.2015) [פורסם בנבו]**, נקבע כי
- 7 כותרת המסמך מהווה אינדיקציה למהותו, כך למשל נקבע כי מן הכותרת של ההסכם "הסכם
- 8 הלוואה" ניתן לראות כי אין נוצרת הנחה שהמדובר במתנה **ראו: תמ"ש 14-09-16904**
- 9 **(9.10.2018) [פורסם בנבו].**
- 10
- 11 110. גם אם אקבל את טענת התובעת כי מסמך ההתחייבות איננו צוואה וכי יש להחיל עליו את דיני
- 12 החוזים **ראו: פרוט' עמ' 45 ש' 32-26**, עדיין אינני סבור כי יש בסיס לחייב את הנתבע בתשלום
- 13 החודשי לתובעת.
- 14
- 15 111. התובעת העידה כי היא מעולם לא ביקשה שהנתבע ישלם לה את התשלום החודשי **ראו: פרוט'**
- 16 **עמ' 20 ש' 17-14.**
- 17
- 18 112. עוד העידה התובעת כי הנתבע ערך את מסמך ההתחייבות "על דעת עצמו" **ראו: פרוט' עמ' 20**
- 19 **ש' 19-18, עמ' 21 ש' 18-17.**
- 20
- 21 113. לפיכך, עסקינן בחוזה חד צדדי לגביו מתחייבת רמה גבוהה יותר של הוכחת גמירת דעת,
- 22 משום שגובר האינטרס להגן על המתחייב **ראו והשוו: עמ"ש 18-05-19960 ר.י. נ' י.י.**
- 23 **(7.1.2020) [פורסם בנבו].**
- 24
- 25 114. הדבר נכון ביתר שאת, מקום בו מסמך ההתחייבות נחתם בשנת 2019, עת היה הנתבע כבן 97.
- 26
- 27 115. בתוך כך ניתן לראות בנתבע "אדם מוחלש" **ראו: א"פ (ת"א) 40724-11-16 א. מ. נ'**
- 28 **האפוטרופוס הכללי (6.6.2017) [פורסם בנבו]** ועל בית המשפט לבחון את התחייבותו בקפדנות
- 29 יתרה **ראו: תמ"ש 09-15830 פלוני נ' פלוני (9.3.14) [פורסם בנבו]; השוו: תמ"ש 02-37652**
- 30 **20 ב. נ' ב. (5.12.2021) [פורסם בנבו].**
- 31
- 32 116. בנוסף, בחוזה חד צדדי יש לבחון את גמירות הדעת עפ"י מבחן חיצוני-אובייקטיבי ולא מבחן
- 33 פנימי או הלך רוח סמוי **ראו: תמ"ש 18-02-22116 מ נ' מ' (12.5.2020) [פורסם בנבו] וההפניות**
- 34 **שם.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1
- 2 117. לשם הבחינה עפ"י המבחן החיצוני האובייקטיבי, יש לבחון את נסיבות עריכת מסמך
- 3 ההתחייבות, שכן נסיבות חתימת חוזה הן המכריעות לעניין גמירות הדעת **ראו: ע"א 5332/03**
- 4 **רמות ארזים נ' שירן, נט (1) 931**.
- 5
- 6 118. במקרה שלפניי על מסמך ההתחייבות חתמו שני עדים והיה זה מחובתה של התובעת להזמין
- 7 את העדים לעדות על מנת שישפכו אור על נסיבות עריכת מסמך ההתחייבות וכוונתו של הנתבע
- 8 **ראו: תמ"ש 09-30162 (6.3.2018) [פורסם בנבו]**. הצורך בזימון העדים מקבל משנה תוקף נוכח
- 9 הכותרת של המסמך "צוואה".
- 10
- 11 119. התובעת בחרה שלא להביא את העדים והדבר פועל לחובתה **ראו: רע"א 3489/09 מגדל נ' חברת**
- 12 **ציפוי מתכות (11.4.2013) [פורסם בנבו]**; **ע"א 9656/06 שוורץ נ' רמנוף (27.7.2008) [פורסם**
- 13 **בנבו]**.
- 14
- 15 120. בתוך כך לא הוכחה כוונת הנתבע לשלם לתובעת את התשלום החודשי לכל ימי חייה.
- 16
- 17 121. בבחינת למעלה מן הצורך אוסיף, כי באופן תמוה בשנת 2019 הנתבע ערך סדרת מסמכים **ראו:**
- 18 **נספח 15 לתיק המוצגים של הנתבע ונספחים 18-20 בתיק המוצגים של התובעת** כדלהלן:
- 19
- 20 מסמך ההתחייבות מיום 21.6.2019 הערוך בכתב ידו של הנתבע;
- 21
- 22 מסמך נוסף מיום 22.6.2019, הערוך בכתב ידו של הנתבע וכותרתו צוואה, בו התחייב הנתבע
- 23 כי תוכנו אינו שונה במיוחד ממסמך ההתחייבות וגם בו התחייב להעניק לתובעת סך של 4,000
- 24 ₪ מדי חודש עד סוף חייה;
- 25
- 26 מסמך מיום 31.7.2019, הערוך בכתב ידו של הנתבע, בו תיאר את אהבתו לתובעת והביע את
- 27 רצונו להישאר עמה בדירור המוגן. תמוה לא פחות כי מסמך זה אף הוא נחתם על ידי שני עדים;
- 28
- 29 מסמך מיום 23.8.2019, הערוך בכתב ידו של הנתבע וכותרתו "צוואה", בו הוא מעניק את
- 30 זכויותיו בדירה ברח' Y לתובעת;
- 31
- 32 מסמך מיום 9.8.2019, הערוך בכתב ידו של הנתבע וכותרתו "הצהרה" בו מודיע הנתבע, בין
- 33 היתר, כי לא ידע שבנותיו העבירו 2/3 מדירתו ברח' Y על שמן וכי הוא ייעד את הדירה לנתבעת
- 34 בצוואתו;

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1
2 מסמך מיום 17.12.2019, הערוך בכתב ידו של הנתבע וכותרתו "הצהרה" בו מפרט הנתבע, בין
3 היתר, את משך השותפות הזוגית, את הטיפול שהעניקה לו התובעת ואת הזמן שהשקיעה בו.
4
5 122. העיתוי בו נכתבה סדרת מסמכים זו מעלה תמיהה נוספת לנוכח העובדה כי הצדדים נפרדו
6 בפועל בשנת 2020 ואולם הליך הפרידה החל עוד בשנת 2019 **ראו: פרוט' עמ' 21 ש' 8**, דהיינו
7 בתקופה בה נערכה סדרת המכתבים.
8
9 123. יש להוסיף כי התחייבות הנתבע במסמך ההתחייבות ניתנה "על רקע אווירה הקשה שיצרו
10 בנותיו וצאצאיו (של הנתבע – פ.ג.) ביחסם לתובעת" **ראו: ס' 69 לתביעה רכושית**. טענה זו של
11 התובעת, יש בה כדי ללמד על פגם ברצונו החופשי של הנתבע להתחייב לשאת בתשלום החודשי
12 ובגמירות דעתו.
13
14 124. סדרת המסמכים, תוכנם, מועד עריכתם, גילו של הנתבע והפרידה המתקרבת של הצדדים
15 (אליה לא התנגדה התובעת) **ראו: פרוט' עמ' 21 ש' 9-12**, מעבירה את הנטל להוכיח את גמירות
16 הדעת של הנתבע להתחייב במסמך ההתחייבות לכתפי התובעת **ראו: תמ"ש 15-12-66291 ק'**
17 **נ' ב' (8.3.2018) [פורסם בנבו]** ונטל זה לא הורם על ידי התובעת.
18
19 125. לאור האמור אני דוחה את עתירת התובעת לתשלום החודשי.
20
21 126. התוצאה היא כי התביעה הרכושית נדחת על כל עתירותיה.
22

תמ"ש 20-08-19093 – התביעה לביטול מתנה

עיקר טענות התובעת

- 23
24
25
26
27 127. בנוסף לטענות שנטענו בכתב התביעה שהוגש במסגרת התביעה הרכושית (תמ"ש 20-02-23472
28 20), נטען כדלהלן:
29
30 128. יש להורות על ביטול העברת הזכויות בדירה ברח' Y על שם בנותיו של הנתבע, שנעשתה ביום
31 00.00.2017 ולהורות על רישום 3/4 מהזכויות בדירה על שמה של התובעת.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

129. יש לקבוע כי חלק השווה לעשירית (1/10) משווי הדירות ברח' X, אשר הועברו לבנותיו של הנתבע ללא תמורה, שייך לתובעת ולאזן את זכויות התובעת ע"י הגדלת חלקה בנכס ברח' Y.
130. התובעת והנתבע מקיימים חיים משותפים תחת קורת גג אחת כידועים בציבור מאז שנת 1983. החל משנת 2014 עברו הצדדים להתגורר בדוור המוגן והם ממשיכים להתגורר בדירה בדוור המוגן עד עצם היום הזה.
131. התובעת משקיעה את כל זמנה, מרצה וכוחה לעזרה וטיפול בנתבע והיא מסייעת ותומכת בו, בשונה מבנותיו של הנתבע שאינן נוקפות אצבע כדי לדאוג ולסייע לו.
132. התובעת ביקשה לעבור לדירה גדולה יותר בדוור המוגן, בה יש מקום להחזיק סייעת שתתמוך בנתבע. כשהעלתה אפשרות זו בפני בנותיו של הנתבע, אחת מהן השיבה לה בשלילה ואמרה לה שאם היא מעוניינת לעבור לדירה גדולה יותר שתישא בתשלום ההפרש. מאז אירוע זה החלו בנותיו של הנתבע להתנכל לתובעת.
133. ההתנכלויות מצד בנותיו של הנתבע התעצמו, כאשר הנתבע סיפר להן כי הוא מתכוון להעביר בירושה לתובעת את הדירה ברח' Y.
134. בנותיו של הנתבע עשו כל שלא ידן לנתק את הנתבע מהתובעת ולבסוף ביצעו את זממן בצורה אלימה ע"י חטיפתו ובידודו והן גרמו לנתבע באמצעות "לחצים בלתי ראויים" לשנות את צוואתו.
135. בנותיו של הנתבע דאגו לרשום את הדירות ברח' X על שמן.
136. הנתבע הצהיר פעמים רבות כי הדירה ברח' Y שייכת לתובעת ומיועדת לה בלבד ואף אישר זאת בכתב מס' פעמים.
137. לאחר שהתובעת הבינה כי בנותיו של הנתבע מחתימות אותו על כל מיני מסמכים, פנתה לייעוץ משפטי וגילתה לתדהמתה כי ביום 00.00.2017 חתם הנתבע על מסמך לפיו הוא מעביר 2/3 מהדירה ברח' Y לבנותיו.
138. הנתבע ציין בפני התובעת כי לא הוסבר לו על מה החתימו אותו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלונית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלונית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלונית

139. הנתבע ובנותיו ידעו כי הם פוגעים בזכויותיה הקנייניות של התובעת.
140. המעשה שביצעו בנותיו של הנתבע, תוך הונאת הנתבע, נגוע באי חוקיות ופגיעה בזכות הקניין של התובעת, מעשה מרמה וגזל.
141. הדירה ברח' Z הייתה בבעלות התובעת זמן רב לפני שהכירה את הנתבע והיא נחשבת כדירתה של התובעת בלבד עפ"י הדין. דירה זו שימשה את התובעת והנתבע למגוריהם במשך שנים רבות החל משנת 1983 ועד לשנת 1998.
142. בחודש דצמבר 2000 מכרה התובעת את הדירה ברח' Z ובחודש מרץ 2001 נרכשה ע"י בניה של התובעת הדירה ברח' A, לצורך מגוריה. גם הדירה ברח' A שימשה למגוריהם של התובעת והנתבע עד למעבר לדיור המוגן. הדירה ברח' A נרכשה מכספי התמורה שהתקבלו בגין מכירת הדירה ברח' Z והיא איננה חלק מהרכוש המשותף של התובעת והנתבע.
- עיקר טענות הנתבע ובנותיו של הנתבע**
143. בנוסף לטענות שנטענו בכתב ההגנה שהוגש במסגרת התביעה הרכושית (תמ"ש 20-02-23472), נטען כדלהלן:
144. התובעת ממשיכה להציג את הנתבע כמי שמתגורר בדיור המוגן, על אף שכתובתו שונתה 7 חודשים קודם לכן לאחר שהתובעת גירשה את הנתבע מביתו, אגב השפלות ועלבונות שהטיחה בו.
145. התובעת מציגה מצג שווא לפיו הצדדים חיים יחד. הצדדים אינם חיים יחד ולא התראו מאז גירשה התובעת את הנתבע מהדירה אותה חלקו בדיור המוגן.
146. הצדדים ניהלו מערכת יחסים תוך הפרדה רכושית מלאה ומוחלטת ולאחר שכל אחד מהם צבר את רכושו בנפרד בטרם ההיכרות. כל אחד מהצדדים נשא בהוצאותיו מחשבונו הנפרד והצדדים הקפידו הקפדה יתרה להפריד רכושם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

147. התובעת מנסה לעשות עושר ולא במשפט ומבקשת בצעד חסר תקדים לבטל בדיעבד מתנות
אותן הקנה הנתבע לבנותיו, עוד לפני שהצליחה להוכיח כי יש לה זכויות ברכושו של הנתבע
וכאשר את רכושה מבקשת לשמור לעצמה.
148. בשנתיים האחרונות אירעו מקרים רבים בהם הזעיק הנתבע את בנותיו או חתניו או נכדיו לבוא
לקחת אותו מהדירה כדיור המוגן לאחר שהתובעת התנהגה כלפיו באופן מביש וביקשה לסלקו.
149. התביעה הוגשה על אף שמערכת היחסים בין הצדדים הסתיימה ובניגוד לרצון הנתבע ומדובר
בניסיון "לרשת אותו עוד בחייו".
150. התובעת לא צירפה ולו ראשית ראיה לתמיכה בטענותיה.
151. במשך כל תקופת מערכת היחסים בין הצדדים ניהל הנתבע את ענייניו בעצמו והצדדים ניהלו
מערכת יחסים שלא כללה כל תלות של הצד האחד במשנהו.
152. הצדדים פעלו באופן הדדי וכל אחד מהם העביר את רכושו לילדיו במתנה, בעודם בחיים.
153. כשם שהתובעת העבירה את דירתה על שם שני בניה מבלי שנשמעה טענה ע"י הנתבע, כך גם
הנתבע העביר את נכסיו לבנותיו.
154. הנכס היחיד לגביו הייתה לכאורה כוונת שיתוף בין הצדדים הוא דירת התובעת בה התגוררו
הצדדים והתובעת אף כינתה אותה "בית הצדדים". התובעת לא יכולה להרים את נטל ההוכחה
לעניין כוונת שיתוף דומה מצד הנתבע ברכושו, אשר הופרד לחלוטין.
155. בתביעה זו טוענת התובעת לפתע כי את הדירה ברח' A רכשו עבורה שני בניה, אולם הדירה
נרכשה באמצעות כספי התמורה ממכירת הדירה הקודמת ונרשמה על שם בניה של התובעת.
156. כל אחד מהצדדים נשא במחצית מהתשלום עבור הדיור המוגן, עד אשר אולץ הנתבע על רקע
לחץ שהפעילה כלפיו התובעת לשאת בדמי השכירות עבורה והנתבע שילם את חלקה של
התובעת בדמי השכירות החל מחודש דצמבר 2009, שלושה חודשים עובר לפרידת הצדדים, ועד
למועד בו נפרדו בחודש מרץ 2020.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

157. הטענה כי התובעת העמידה את "דירת המגורים שלה" לצורך מגורי הצדדים, איננה מתיישבת עם הטענה כי מדובר בדירה של בניה.

158. בנותיו של הנתבע לא החתימו אותו ולא הביעו דעה בנוגע למה שיעשה ברכושו. החלטתו להעביר את זכויותיו לבנותיו ביטאה את רצונו בלבד.

159. לא ברור מכוח מה מנכסת לעצמה התובעת זכויות קניין בדירה ברח' Y. לתובעת אין ולא היו זכויות קנייניות באף אחד מנכסיו של הנתבע.

160. לא ברור על סמך מה קובעת התובעת כי היא זכאית ל-10% מזכויותיהן של בנותיו של הנתבע בדירות ברח' X, או על סמך מה נטען כי זכויותיה שוות לרבע משווי הדירה ברח' Y.

דיון והכרעה

161. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.

162. יש ממש בטענת הנתבע ובנותיו בכתב ההגנה כי "כל עוד לא הוכיחה התובעת כי קמו לה זכויות ברכושו של הנתבע מכוח חזקת השיתוף, לא יכולה התובעת לעתור לביטול מתנות אותן העניק הנתבע לבנותיו" **ראו: מבוא לכתבי ההגנה בתביעה לביטול עסקת מתנה.**

163. המשמעות הינה כי משעה שנדחתה התביעה הרכושית, תוך קביעה כי התובעת לא הוכיחה זכות בנכסי הנדל"ן מכוח חזקת השיתוף, יש לדחות גם את התביעה לביטול עסקת מתנה, מחמת היעדר יריבות.

164. בבחינת למעלה מן הצורך אציין מספר נימוקים נוספים לדחיית התביעה לביטול מתנה.

165. העברת הזכויות בנכס ברח' X ובדירה ברח' Y נעשתה אגב עריכת תצהירי מתנה ואגב עריכת הסכם מתנה שאומתו על ידי עורכי דין **ראו: מוצגים 6-7 לתיק המוצגים של הנתבע.**

166. בתוך כך, טענת התובעת כי הנתבע סיפר לה כי לא הוסבר לו על מה החתימו אותו ולא ידע שהוא מעביר חלק מהזכויות בדירה ברח' Y לבנותיו מעוררת קושי נוכח האיסור החל על עורך דין להחתיים אדם על תצהיר בידעה כי תוכן התצהיר אינו נכון **ראו: על"ע 758-94 הועד המחוזי של לישכת עורכי הדין נ' הועד המחוזי של לישכת עורכי הדין (21.9.1997) [פורסם בנבו].**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

167. קושי זה מתעצם לנוכח העובדה כי התובעת לא הזמינה את עורכי הדין שאימתו את התצהירים לחקירה ולנוכח דבריה של התובעת כי הנתבע "תמיד ידע על מה חתם" **ראו: פרוט' עמ' 21 ש' 19-20.**

הנכס ברח' X

168. בנוסף לנימוקים שפורטו בתביעה הרכושית ביחס לנכס ברח' X, יש להוסיף כי התובעת טענה כי הנתבע השקיע כספים רבים בעבודות הפיצול **ראו: ס' 29 לתביעה לביטול עסקת מתנה.**

169. טענה זו סותרת את טענת התובעת כי פיצול הדירות נעשה מכספים משותפים **ראו: ס' 13, 16 לתביעה רכושית, ס' 30 לתביעה לביטול עסקת מתנה.**

הנכס ברח' Y

170. לא ניתן להתעלם מקווי הדמיון בין הדירה ברח' Y לבין דירת התובעת ברח' A.

171. הדירה ברח' Y נרכשה אומנם בתקופת החיים המשותפים, אולם היא נרכשה באמצעות כספים שהתקבלו בגין מכירת הדירה B. טענת התובעת בסיכומים כי דבר מכירת הדירה B לא הוכח משום שלא הובא לעדות רוכש הדירה ורק צורף חוזה המכירה **ראו: פרוט' עמ' 44 ש' 22-23, דינה להידחות, שכן התובעת העידה כי הדירה ב"B נמכרה מזמן" ראו: פרוט' עמ' 17 ש' 22-23.**

172. 2/3 מהזכויות בדירה ברח' Y הועברו במתנה לבנותיו של הנתבע (1/3 לכל אחת).

173. באופן דומה, דירת התובעת ברח' A נרכשה בתקופת החיים המשותפים באמצעות כספים שהתקבלו ממכירת דירתה הקודמת ברח' Z והדירה ברח' A נרשמה על שמם של בניה של התובעת **ראו: ס' 40-41 לתביעה לביטול מתנה.**

174. יוצא אפוא כי שני הצדדים פעלו באופן דומה, כל אחד מהם רכש דירה בתקופת החיים המשותפים בזכות מכירת דירה חיצונית וכל אחד מהם העניק את הזכויות בדירתו לילדיו.

175. לאור האמור, אני דוחה את התביעה לביטול עסקת מתנה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

תלה"מ 20-11-54130 – תביעה לפיצוי בגין עוולת לשון הרע

תביעה זו הוגשה כאמור ע"י בנותיו של מר פלוגי והנכדות (על כן הן תיקראנה במאוחד מעתה ואילך :
"התובעות" ולשם הנוחות מר פלוגי ייקרא מעתה ואילך : "פלוגי"), כנגד הגב' פלוגית (להלן תיקרא
מעתה : "הנתבעת").

עיקר טענות התובעות

176. במהלך השנתיים שקדמו לסיום מערכת היחסים בין הצדדים, הנתבעת התנהגה כלפי פלוגי
באופן מחפיר וסילקה אותו מספר פעמים. על רקע התנהגות זו פלוגי גמר בדעתו כי אין בכוונתו
לחזור למערכת היחסים עם הנתבעת.

177. הנתבעת ניסתה ליצור קשר עם פלוגי ואולם זה האחרון הודיע לבני משפחתו כי הוא אינו
מעוניין לענות לשיחותיה או להשיב למסרונים ששלחה וזאת עקב התנהגותה כלפיו וההליכים
המשפטיים שהיא מנהלת נגדו ונגד בנותיו. הדברים נמסרו לנתבעת באופן ישיר ע"י נכדתו של
פלוגי ובאחד המקרים פלוגי השיב לה בהודעה קולית.

178. לאחר שהסתיימה מערכת היחסים בין הצדדים, החלה הנתבעת להאשים ברבים את התובעות
ובני משפחתן כי חטפו וכלאו את פלוגי בביתם, ללא אפשרות ליצור קשר עם העולם החיצון.
בנוסף החלה הנתבעת בהפצת שקרים והוצאת דיבה כלפי בני המשפחה, בפני מכרים וזרים
ולכתוב בגנותם בכל מדיה אפשרית, לרבות פרסומי "רשומות" ברשת פייסבוק, פרסום
"תגובות" ופרסומים נוספים המציגים את התובעות כמי שחטפו את פלוגי בניגוד לרצונו,
במטרה להביך ולבייש אותם.

179. במסגרת כתב התביעה פורטו הפרסומים הנטענים, המהווים לשון הרע (להלן : "הפרסומים").

180. פרסומים אלה גררו תגובות מודאגות וחריפות כלפי התובעות, פלוגי ובני משפחתם, של קוראים
שנחשפו אליהם וסברו כי פלוגי אכן נחטף ע"י בני משפחתו בניגוד לרצונו.

181. מכרים של בני המשפחה פנו לשאול לשלומם של פלוגי ודיווחו כי הנתבעת סיפרה, במהלך ביקור
שגרתי בדירתם בדור המוגן, כי הוא מוחזק בניגוד לרצונו ומאז הוא מנותק קשר ואיש לא יכול
לשוחח עמו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1
2 182. מכריה של הנתבעת ואנשים רבים אחרים שנחשפו לפרסומים שיתפו את הפרסומים וחברתה
3 של הנתבעת אף פרסמה רשומה בעצמה, אליה צירפה תמונה של פלוני והנכדות.
4
5 183. נכדתו של פלוני פנתה לנתבעת באמצעות יישומון "ואטסאפ" וביקשה מהנתבעת לחדול.
6 בתגובה השיבה הנתבעת כי אין בכוונתה להפסיק לפרסם פרסומים בגנותם של התובעות ובני
7 משפחתן.
8
9 184. בעקבות הפרסומים נמנעו מכרים ובני משפחה מליצור קשר עם פלוני והתובעות וחלקם אף לא
10 חידשו עמם את הקשר עד היום.
11
12 185. הנתבעת יצרה קשר אישי עם בני משפחה ומכרים קרובים של פלוני ומשפחתו וגרמה להם
13 להאמין כי הוא "מוחזק בשבי".
14
15 186. בשל הפגיעה החמורה בשמם הטוב ופרסום הדברים ברבים, הוגשה תלונה במשטרה ביום
16 8.10.2020 ע"י בתו של פלוני.
17
18 187. התנהגותה של הנתבעת עולה כדי ביצוע עוולת לשון הרע עפ"י חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה –
19 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").
20
21 188. מעשיה ותוכן דבריה של הנתבעת אשר פורסמו ברבים ברשתות החברתיות מהווים לשון הרע
22 לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ומהווים פרסום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע.
23
24 189. הנתבעת ביצעה עוולת לשון הרע בזדון ובחוסר תום לב, מתוך כוונה להזיק לבני המשפחה,
25 להשפילם ולביישם. בעקבות זאת נגרם לתובעות הן נזק ממוני והן נזק שאינו ממוני ונגרמה
26 להן עוגמת נפש רבה, טרדה וטרחה בעיסוק בלתי פוסק להגן על שמן ועל שמו של פלוני ובני
27 המשפחה והפרסומים פגעו בשמן ובתדמיתן ואף טלטלו את נפשן.
28
29 190. אין ספק כי פעולה ישירה של פרסום "סטטוס" או "פוסט" ברשתות החברתיות היא אכן פרסום
30 כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע.
31
32 191. הפרסומים אינם נכונים, מנותקים מהמציאות ואין בהם ולו טיפה של אמת.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

192. יש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעות בגין הפרסומים סך של 350,000 ₪ ללא הוכחת נזק, עפ"י סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, שכן אין חולק כי היה בכוונתה של הנתבעת לפגוע בתובעות. לחלופין או במצטבר, יש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעות פיצוי בגין נזק לא ממוני (כאב וסבל) שנגרם כתוצאה מהפרסומים.

193. יש להורות לנתבעת לפרסם הודעת התנצלות, בהיקף ובנוסח אשר הולמים את חומרת הפרסומים, כפי שביהמ"ש ימצא לנכון.

עיקר טענות הנתבעת

194. התובעות תכננו היטב את מהלך החטיפה של פלוני ויצרו פרובוקציה כדי להוציא את הנתבעת מכליה ולאחר מכן, תוך כדי הקלטת תוכן השיחה, הציעו לפלוני לקחת אותו אליהן, למרות שהיה איסור יציאה מהדיור המוגן בשל הסגר ועל אף שמנהל הדיור המוגן הודיע במפורש כי מי שיצא לא יוכל לשוב.

195. בנותיו של פלוני והנכדות ניצלו את המריבה שהן חוללו כדי להוציאו ממקום המגורים המשותף עם הנתבעת ובודדו אותו תוך ניתוקו המוחלט מהנתבעת ומחבריו.

196. הפרסומים אינם מהווים לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ובפסיקה.

197. מזה כ-10 חודשים מנסה הנתבעת ליצור קשר עם פלוני ללא הצלחה.

198. בנותיו של פלוני והנכדות מעדיפות להסתיר את רצונו האמיתי וחוששות שהוא יחשוף את רצונו בשיחה ישירה עם הנתבעת.

199. הנתבעת לא השתמשה במילה "חטפו". מדובר במסע הטעיה וניסיון להוסיף ביטויים שקריים כדי לחזק את הטענות. השימוש במילה חטיפה נעשה רק במסגרת מסמכים שהוגשו לבית המשפט או התכתבויות בין הנתבעת לתובעות.

200. פרסום תמונות אינו עולה כדי הכפשה.

201. דברים שנאמרו במסגרת הליכים בביהמ"ש אינם יכולים לשמש בסיס לתביעת לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1
2
3 202. הפרסומים שהנתבעת פרסמה גרמו לבנותיו של פלוגי והנכדות לאפשר לו לענות לשיחות טלפון
4 של חלק מהחברים שהתקשרו אליו.
5
6 203. הביטויים בהם השתמשה הנתבעת אינם מהווים לשון הרע. מדובר בביקורת על התנהגות
7 התובעות עם ביטויים מינוריים וסבירים.
8
9 204. על התובעות הנטל להוכיח שמגמת הפרסום הינה השפלה, בוז שנאה וכיוצ"ב, או שמא מדובר
10 בחילוקי דעות לגיטימיים של מי שנפגעה מכך שגרמו להפסקת חיי הזוגיות שלה, שנמשכו 37
11 שנים, בשל שיקולים כלכליים וללא אפשרות ללבן את הדברים.
12
13 205. על התובעות מוטל הנטל להוכיח שהביטויים בהם הנתבעת משתמשת עומדים במבחנים של
14 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.
15
16 206. כינוי פלוגי במונח "כספומט" אינו מצדיק תביעת לשון הרע. כדי שביטויים יהיו לשון הרע הם
17 צריכים להיות "חריפים ברף גבוה".
18
19 207. במקרה דנן מדובר בביטויים שהם אינם פוגעניים או מבזים או משפילים והם מאוד סבירים.
20
21 208. לנתבעת עומדת טענת הגנה לפי **סעיפים 13(7) ו-15(5) לחוק איסור לשון הרע**. מדובר בהבעת
22 דעה על התנהגות בנותיו של פלוגי. ההודעות שנשלחו הינן הבעת דעה על התנהגות התובעות,
23 פרסום המותר לפי **סעיף 15(5) לחוק איסור לשון הרע**.
24
25 209. הנתבעת פרסמה דברים אשר לגביהם מתנהלים הליכים משפטיים, אין בהם ביטויים קשים
26 ומבזים והם חוסים תחת ההגנה הקבועה **בסעיפים 15 ו-16א לחוק איסור לשון הרע**.
27
28 210. לחלופין עומדת לנתבעת הגנת אמת דיברתי, מאחר שיש בדברים שהיא פרסמה דברי אמת.
29 הנתבעת מאמינה במה שהיא כתבה והיא משוכנעת שאם פלוגי יכול היה להעיד בבית המשפט
30 ניתן היה להוכיח זאת.
31
32 211. עפ"י הפסיקה כאשר מדובר בסכסוך משפחתי בתביעות לשון הרע אין מקום להתייחס לפרסומי
33 לשון הרע במנותק מהסכסוך המשפחתי הכולל. כאשר עסקינן בסכסוך משפחתי, שומה על

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1 ביהמ"ש לנקוט משנה זהירות בבואו לפסוק פיצויים בגין פרסום לשון הרע, שכן סכסוך מסוג
2 זה הוא מטבע הדברים טעון מאוד מבחינה רגשית ועלול לגרור ביטויים חריפים שנאמרים
3 בסערת רגשות.
4
5 212. אין מקום לעודד צדדים להגיש תביעות לשון הרע בסכסוכים משפטיים, שאם לא כן בתי
6 המשפט יוצפו בתביעות לשון הרע בגין כל ביטוי פוגע שנאמר.
7
8 213. התובעות נוהגות בחוסר תום לב מובהק משעה שהן עושות שימוש בביטויים חריפים ופוגעניים
9 במסמכים המשפטיים העולים לאין ערוך בחומרתם על אלו של הנתבעת.
10
11 214. הסכומים להן עותרות התובעות מופרזים ואין להם כל קשר או התאמה לסוג הפרסום המינורי
12 שפרסמה הנתבעת ולביטויים בהם השתמשה.
13
14 215. הפרסומים אינם יכולים לגרום כל נזק לתובעות.
15

דיון והכרעה

- 16
17
18 216. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי.
19
20 217. בע"א 751/10 פלוגי נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, פ"ד סה(3) 369 התווה בית המשפט העליון את
21 האופן שבו יש לבחון תביעות לשון הרע, כדלהלן:
22

23 *"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת*
24 *השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה*
25 *שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק.*
26 *רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת*
27 *החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם*
28 *נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן,*
29 *אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה*
30 *בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום*
31 *אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של*
32 *המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם*
33 *חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף*

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים... יש יחסי
גומלין בין השלבים השונים, והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי
להשתמע... בהשאלה מתחומי משפט אחרים, ניתן לומר כי יש "מקבילית
כוחות" בין השלבים השונים - ככל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי
יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים 14-15 לחוק, ולהיפך".

218. במילים אחרות, בשלב ראשון יש לבחון האם הפרסומים מהווים לשון הרע, בשלב השני יש
לבחון האם עומדת לנתבעת אחת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע ובשלב השלישי יש
לבחון מהו שיעור הפיצוי המגיע לתובעים ראוי: ת"א 40739-12-18 אגודת מגן דוד אדום
בישראל נ' איחוד הצלה ישראל (29.7.2021) [פורסם בנבו].

219. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "לשון הרע מהו" כדלהלן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

...

בסעיף זה –

"אדם" – יחיד או תאגיד..".

220. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "פרסום מהו" כדלהלן:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות

ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם

אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת

הנפגע".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

221. המבחן להתקיימות העוולה הוא אובייקטיבי במהותו ולא סובייקטיבי, כלומר, "לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע. אלא הקובע הוא, כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פרסום" **ראו: ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן פ"ד לט(4) 734.**

222. במקרה שלפניי מיוחסים לנתבעת שני סוגי פרסומים: פרסומים ברשת החברתית "פייסבוק" ופרסומים ביישומון "ואטסאפ".

223. אין מחלוקת כי פרסום ברשת חברתית "פייסבוק" עשוי להיחשב כפרסום לשון הרע **ראו: תמ"ש 14-07-18304 ו.ק. נ' ד.ב. (20.4.2017) [פורסם בנבו]; תלה"מ 19-06-14556 פלוגי נ' פלוגית (24.5.2020) [פורסם בנבו]** ויש לבחון את אופי הפרסומים.

224. עיון בתשתית הראייתית לא מותיר ספק כי הפרסומים הגיעו לכדי לשון הרע.

כך למשל פרסמה הנתבעת ביום 14.1.2020 ברשת פייסבוק כי:

"אתם בודאי גאים בעצמכם. שלקחתם לסבא פלוגי את הטלפון. כבר כמעט חודש ימים. שחם וחלילה לא יוכל לדבר עם אשתו" [כך במקור פ.ג.]. **ראו: נספח 4 לתיק המוצגים של התובעות.**

כך למשל, פרסמה הנתבעת ביום 12.7.2020 ברשת פייסבוק כי:

"סוף סוף אחרי 90 יום פלוגי פוגש חברים מן העבר אבל ללא יכולת להישאר איתם לבד ולספר להם מההוא באמת חושב והעיקר צילום כמובן וכרגיל בלעדיי" [כך במקור פ.ג.].

"כולם ידעו אל דאגה" **ראו: נספח 10 לתיק המוצגים של התובעות.**

כך למשל פרסמה הנתבעת ביום 23.7.2020 ברשת פייסבוק כי:

"הודעה לכל ידידיו ומכריו של פלוגי התוהים לאן הוא נעלם. 120 יום עברו מאז שנלקח פלוגי על-ידי בני משפחתו בדרום. הם השתלטו על הטלפון שלו והם מונעים ממנו לדבר עם אשתו וחבריו בארץ ובעולם. המשך יבוא...." **ראו: נספח 11 לתיק המוצגים של התובעות.**

וכן תגובה שפרסמה הנתבעת על הפרסום: "זו חוצפה שאין כמותה. לא מאפשרים לי לדבר איתו" **ראו: נספח 12 לתיק המוצגים של התובעות.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

1 כד למשל פרסמה הנתבעת ביום 13.9.2020 כי: הפכו את פלוגי לכספומט ראוי: **נספחים 25, 29**,
2 32, 34, 36 ("תמונה מעודכנת של הבת והכספומט"), **לתיק המוצגים של התובעות**.

3
4 פרסומים אלו גררו המון תגובות של הגולשים ברשת, בארץ ובעולם, כך למשל: "השמנמן
5 ומתוק שפעם היה פלוגי הפך לכספו?"; "איזה טמטום זה ממש מסכן אותו ככה"; "muy
6 triste" [בספרדית "מאוד עצוב" – פ.ג.]; "בובה עשו ממנו" ועוד ראוי: **נספח 31 לתיק המוצגים**
7 **של התובעות**.

8
9 כד למשל פתחה הנתבעת בקמפיין שלם "לאן נעלם פלוגי" ופרסמה במסגרתו פרסומים רבים
10 סביב נסיבות פרידת הצדדים תוך הטחת האשמות חמורות כלפי התובעות ראוי: **נספחים 11**,
11 18, 20, 26, 28, 32, 39 **לתיק המוצגים של התובעות**.

12
13 הפרסומים בעקבות הקמפיין גררו תגובות רבות של קהל המשתתפים ראוי: **נספחים 12, 13**,
14 15, 17, 19, 21, 24, 39 **תיק המוצגים של התובעות** כגון:

15
16 "גועל נפש" ראוי: **נספח 15 לתיק המוצגים של התובעות**;

17
18 "מטורף" ראוי: **נספח 19 לתיק המוצגים של התובעות**;

19
20 "קרעתם את פלוגי מאשתו האהובה 36 שנה – דבר שלא יעשה לאדם בגיל 96. תמונותיכם לא
21 עושות רושם, נעשה פה עוול גדול! והכל למען הירושה!! בוש!!" ראוי: **נספח 21 לתיק המוצגים**
22 **של התובעות**;

23
24 "בנותיו הפרידו אותו מאשתו (שהיא לא אמם) בעצם ימי הקורונה בשל סכסוכי ירושה... ספור
25 ארוך ומכוער..." [כך במקור פ.ג.] ראוי: **נספח 21 לתיק המוצגים של התובעות**;

26
27 "צער גדול על מה שעושים לכם" ראוי: **נספח 24 לתיק המוצגים של התובעות**;

28
29 "איזה רישעות איך יתכן מצב שבנות יבריחו אדם בן 98 מבית זוגתו עימה חי חיים יפים ופיצו
30 שקרים שזה רצונו! וכל זאת לאחר 39 שנים שלהם ביחד? האם כסף יכול לעזור? ולשנות כך
31 סידרי עולם?!" [כך במקור פ.ג.] ראוי: **נספח 39 לתיק המוצגים של התובעות**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

225. לא ניתן לקבל את טענת הנתבעת כי הפרסומים אינם בגדר לשון הרע **ראו: ס' 13, 18, 19, 25**
לכתב ההגנה וכי הם אינם פוגעניים, אינם מבזים, אינם משפילים ואף "מאוד סבירים" **ראו:**
ס' 44 לכתב ההגנה. באופן דומה לא ניתן לקבל את טענת הנתבעת בסיכומים כי "מדובר
 בפרסומים בלשון מאוד נקיה וסבירה" **ראו: פרוט' עמ' 52 ש' 15**.

226. מדובר בפרסומים קשים ומגמתיים כלפי התובעות, תוך הצגתן באור שלילי ותוך עיוות
 העובדות ונסיבות פרידת הצדדים.

227. בנוסף לפרסום בפייסבוק הנתבעת ערכה התכתבות עם הגב' א' ביישומון "ואטסאפ" שתוכנה
 אינו שונה במיוחד מתוכן ההודעות, אשר פרסמה ברשת פייסבוק **ראו: מוצג 45 לתיק המוצגים**
של התובעות.

228. משלוח מסרונים הוכר בפסיקה כדרך פרסום של לשון הרע **ראו: תלה"מ 19-01-25392 פלוגי**
נ' פלוגית (23.12.2020) [פורסם בנבו]; תלה"מ 18-02-60974 מ' נ' מ' (6.4.2021) [פורסם
בנבו].

229. לאור האמור אני קובע כי הפרסומים מהווים לשון הרע וכעת יש לבחון האם עומדות לנתבעת
 טענות ההגנה הקבועות בחוק.

230. הנתבעת טענה כי עומדת לטובתה הגנת "אמת דיברתי" **ראו: ס' 49 לכתב ההגנה**. אין ממש
 בטענה זו.

231. נסיבות הפרידה של הצדדים תועדו בהקלטה מיום 00.00.2020 **ראו: נספח 1 לתיק המוצגים**
של התובעות, במסגרתה הוקלטה הנתבעת כדלהלן:

"פלוגית (הנתבעת):

שלום. הנה סבא תבואו בהקדם לקחת אותו. גמרנו.

נ': מה זה גמרנו?

פלוגית (הנתבעת):

אנחנו נפרדים. אנחנו נפרדים. גמרנו. יש גבול לכל תעלול.

אז אם אתם יכולים לבוא עם מזוודות ריקות לקחת אותו

לתמיד. נגמר.

נ': אפשר לדבר איתו?

...

נ': אתם מדברים על פרידה?

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 23472-02-20 פלוגית נ' פלוגי
תמ"ש 19093-08-20 פלוגית נ' פלוגי ואח'
תלה"מ 54130-11-20 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1 סבא : כן.
- 2 נ' : זה משהו שאתה רוצה?
- 3 סבא : מאוד.
- 4 נ' : מאוד?
- 5 סבא : מאוד.
- 6 ניתן : הבנתי. אתה רוצה שנבוא לקחת אותך אלינו?
- 7 סבא : אהיה אסיר תודה.
- 8 ...
- 9 פלוגית (הנתבעת) :
- 10 מתי באים לקחת אותך.
- 11 סבא : יודיעו לי.
- 12 פלוגית (הנתבעת) :
- 13 לא, אני לא מסכימה. איזה תירוצים הם מחפשים עכשיו
- 14 תראה כמה תירוצים יחפשו. אוהבים אותך ותראה איך
- 15 הם. מי ייקח אותך? מי ייקח זבל כמוך? שרק מטריד ולא
- 16 יודע להעריך שום דבר. מי ייקח אותך תגיד לי?
- 17 סבא : זבלן
- 18 פלוגית (הנתבעת) :
- 19 בדיוק, בדיוק.
- 20 סבא : (צוחק)
- 21 פלוגית (הנתבעת) :
- 22 מי ייקח זבל כמוך? תתבייש לך. או-קיי עכשיו הם
- 23 יודעים. נראה עכשיו איזה תירוצים יש להם."
- 24
- 25 232. עינינו הרואות כי נסיבות הפרידה של הצדדים היו שונות בתכלית מהנסיבות שהוצגו ברשת
- 26 חברתית פייסבוק ומשכך לא עומדת לנתבעת הגנת "אמת דיברתי".
- 27
- 28 233. הנתבעת טענה כי עומדת לזכותה ההגנה הקבועה בס' 15(5) לחוק ראו: ס' 47 לכתב ההגנה וכי
- 29 היא הביעה דעה על התנהגות התובעות בהליכים המשפטיים המתנהלים ביניהן. טענת הגנה זו
- 30 אין לקבל.
- 31
- 32 234. אכן, אמירות בבית המשפט חסינות מפני תובענות מכוח חוק איסור לשון הרע ראו: ע"א
- 33 4534/02 רשת שוקן נ' הרציקוביץ', נח(3) 558; תמ"ש 65418-11-19 ג. נ' ח. (24.5.2021)

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוני

תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוני ואח'

תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

- 1 [פורסם בנבו] ואולם דין שונה חל על אמירות שנאמרו שלא במסגרת ההליך/ הדיון המשפטי
- 2 ראו: תמ"ש 18-10-48875 ה. נ' ה. (9.8.2021) [פורסם בנבו] ואמירות אלה עשויות להיחשב
- 3 במקרים מתאימים לשון הרע. הדבר נכון ביתר שאת ביחס להליכים המתנהלים בבתי המשפט
- 4 לענייני משפחה לגביהם חל חיסיון סטטוטורי.
- 5
- 6 235. לאחר שקבעתי כי הן הפרסומים ברשת פייסבוק והן ביישומון ואטסאפ הינם בגדר לשון הרע
- 7 וכי לא עומדת לנתבעת הגנה כלשהי יש לקבוע את שיעור הפיצוי.
- 8
- 9 236. סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע שכותרתו "פיצוי ללא הוכחת נזק" קובע שבית המשפט
- 10 רשאי לחייב נתבע לשלם פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. סעיף 7א(ג) לחוק
- 11 איסור לשון הרע קובע כפל פיצוי במקרים בהם הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע.
- 12
- 13 237. סעיף 19 לחוק איסור לשון הרע מונה ארבעה שיקולים מקלים שבהם רשאי בית המשפט
- 14 להתחשב בנתבע בבואו לפסוק פיצויים והם:
- 15
- 16 (1) אם לשון הרע הייתה חזרה על מה שכבר נאמר וננקב המקור עליו הסתמך; (2) הנתבע היה
- 17 משוכנע באמיתות הדברים; (3) הנתבע לא נתכוון לנפגע; (4) הנתבע התנצל על הפרסום, תיקן או
- 18 הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע.
- 19
- 20 238. התובעות ביקשו לפסוק פיצוי בסך של 350,000 ₪ ואולם לא פירטו את מספר הפרסומים בגינם
- 21 הן עותרות לחייב את הנתבעת בפיצוי הכספי ואת הפיצוי בגין כל אירוע באופן נפרד.
- 22
- 23 239. במקרה שלפניי סבורני כי יש להחיל את הפסיקה לפיה "כאשר מדובר בסדרת פרסומים באותו
- 24 עניין, לא תמיד יש צורך "לספור" כל פרסום ופרסום בנפרד בכל הקשור לחיוב בפיצוי
- 25 סטטוטורי לפי סעיף 7 א' לחוק" ראו: ע"א (ת"א) 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי
- 26 (13.2.2019) [פורסם בנבו]; תמ"ש 15-09-11171 ג. נ' מ.ג. (15.12.2019) [פורסם בנבו].
- 27
- 28 240. בשים לב לעדות הנתבעת, אשר מלמדת על כוונתה לפגוע בתובעות ולפיה היא "לא עצובה"
- 29 שפרסומיה הגיעו למאות אנשים ראו: פרוט' עמ' 36 ש' 35 עד עמ' 37 ש' 1, סבורני כי יש להטיל
- 30 על הנתבעת פיצוי העולה על הפיצוי הקבוע בסעיף 7א (ב) לחוק איסור לשון הרע וזאת מכוח
- 31 סעיף 7א (ג) לחוק איסור לשון הרע.
- 32
- 33 241. לאור זאת אני קובע כי הנתבעת תשלם לתובעות פיצוי בסך של 80,000 ₪.
- 34
- 35

התוצאה והוצאות משפט

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 פברואר 2022

תמ"ש 20-02-23472 פלוגית נ' פלוגי
תמ"ש 20-08-19093 פלוגית נ' פלוגי ואח'
תלה"מ 20-11-54130 אלמונית ואח' נ' פלוגית

242. התוצאה היא כי :

תמ"ש 20-02-23472 התביעה הרכושית – נדחית.

תמ"ש 20-08-19093 התביעה לביטול עסקת מתנה – נדחית.

תלה"מ 20-11-54130 - תביעה לפיצוי בגין עוולת לשון הרע – מתקבלת באופן חלקי.

243. לאור התוצאה, כאשר אני מביא בחשבון את מספר ההליכים, משך ההליכים והתוצאה וכן הובא בחשבון הליך תלה"מ 20-12-56287, במסגרתו לא הוטלו הוצאות משפט תוך קביעה כי "בשלב זה איני מוצא מקום לחייב בהוצאות משפט, בקשה זו תבוא בחשבון בהמשך ההליך", אני מחייב את הנתבעת בסך כולל של 60,000 ₪ מתוכו סך של 40,000 ₪ לטובת פלוגי וסך של 20,000 ₪ לטובת התובעות בתביעה לפיצוי בגין עוולת לשון הרע.

המזכירות תסגור את כל ההליכים.

פסק הדין הותר לפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט